

MĂCĂRA ROȘIE

Organ al Comitetului regional P. M. R. Arad și al Sfatului popular regional

Arad, anul XII Nr. 3524

4 pagini 20 bani

Duminică, 4 decembrie 1955

Constituția marilor drepturi și libertăți

Ziua de 5 decembrie 1936 este o dată memorabilă în istoria dezvoltării societății sovietice. În această zi, în capitala Uniunii Sovietice — Moscova, la cel de al VIII-lea Congres unional extraordinar al Sovietelor, a fost aprobată noua Constituție (legea fundamentală) a Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, care a tradus în viață idealurile și năzuințele de veacuri ale celor ce muncesc.

Noua Constituție sovietică a consfințit prin lege mărețul bilanț al luptei și muncii eroice a poporului sovietic — mărturie a victoriei socialismului în U.R.S.S., și a intrării țării într-o nouă perioadă de dezvoltare, perioadă desăvârșirii construcției socialismului și a trecerii treptate spre comunism.

Oamenii sovietici încearcă un sentiment de legătură mândră pentru Constituția sovietică — prima constituție în istoria omenirii care asigură tuturor oamenilor independență de naționalitate, rasă și sex, mari drepturi cetățenești și libertăți politice — rod al victoriei socialismului.

Constituția U.R.S.S. garantează tuturor cetățenilor dreptul la muncă, dreptul la învățătură, la asigurarea materială la bătrânețe, ca și în caz de boală și de pierdere a capacității de muncă.

Ca importanță dreptul la muncă este dreptul fundamental și vital, fără de care sînt de neconceput și irealizabile celelalte drepturi cetățenești. În țările capitaliste, șomajul a fost și rămîne și acum cea mai mare nenorocire pentru masele muncitoare.

În Uniunea Sovietică șomajul a fost lichidat de mult și definitiv.

Siguranța omului sovietic în ce privește ziua de mîine, siguranța că el nu este expus pericolului de a se vedea un „om de prisos”, este o măreață cucerire istorică a socialismului, consfințită în Constituția U.R.S.S.

Orînduirea sovietică nu a asigurat numai dreptul la muncă, dar și a transformat munca într-o chestiune de onoare și de glorie pentru masele de milioane. În Uniunea Sovietică, munca omului de știință și a mîinii, a arhitectului și a agricultorului, a țesătorului și a tractoristului sînt la fel de stimată. „Nu este o altă cale mai sigură spre fericire decît calea muncii libere”, a spus A. M. Gorki. Viața de muncă a fiecărui om sovietic confirmă justitatea acestor cuvînte. Munca le aduce fericire și o mare bucurie.

Orînduirea sovietică a creat în același timp condiții de odihnă sănătoasă și plăcută pentru cei ce muncesc, de protecție împotriva invalidității și bătrîneții timpurii.

Cetățenii U.R.S.S. se bucură de dreptul la odihnă. Acest drept este asigurat prin acordarea de concedii anuale plătite pentru oamenii muncii și darea în folosință a unei largi rețele de sanatorii și case de odihnă, palate de cultură și parcuri de cultură și odihnă, stadioane și terenuri de sport.

În Țara Sovietică rețeaua de sanatorii și case de odihnă este în permanentă creștere. În acest an peste 5 milioane de oameni sovietici s-au odihnit și și-au căutat sănătatea în sanatorii și case de odihnă. În afară de aceasta, milioane de muncitori, funcționari și colhoznici au făcut excursii în pitorești stațiuni balneoclimaterice din Țara Sovietică, cu automobile proprii, autobuse speciale, cu vase maritime și fluviale.

Una dintre cele mai importante cuceriri ale democrației sovietice este dreptul cetățenilor sovietici la învățătură consensat în Constituția U.R.S.S. Oamenii muncii din Uniunea Sovietică li s-a deschis larg calea spre cultură. În U.R.S.S. se înfăptuiește în prezent trecerea la învățămîntul mediu general. Anul acesta, institutele de învățămînt superior și școlile medii tehnice ale țării au fost absolvite de peste 640.000 de tineri specialiști — ingineri, tehnicieni, agronomi, medici etc.

În Uniunea Sovietică stabilizează nu numai toți tinerii, dar și milioane de oameni adulți. Prin intermediul vastului sistem al învățămîntului fără frecvență și seral, statul sovietic ajută pe muncitori, colhoznici și funcționari să-și ridice calificarea fără a întrerupe producția.

Partidul comunist și guvernul sovietic manifestă o grijă neobosită pentru ridicarea continuă a nivelului cultural al maselor de oameni ai muncii de la orașe și sate, văzînd în aceasta una din principalele condiții ale creșterii neconținute a rolului și activității lor creatoare în construirea societății comuniste.

Constituția U.R.S.S. stabilește și garantează dreptul cetățenilor sovietici la asigurarea materială la bă-

trînețe precum și în caz de boală și de pierdere a capacității de muncă. Acest drept se asigură prin dezvoltarea largă a asigurărilor sociale pentru muncitori și funcționari, prin asistență medicală gratuită în spitale, policlinici, ambulatorii, case ale invalizilor și aziluri de bătrîni. În colhozuri se alocă în fiecare an fonduri speciale pentru ajutorarea bătrînilor, invalizilor, persoanelor care și-au pierdut temporar capacitatea de muncă, precum și pentru întreținerea creșelor.

Statul sovietic manifestă o grijă permanentă pentru ridicarea bunăstării materiale a oamenilor muncii. Aceasta își găsește o strălucită expresie în creșterea nelîntrepută a salariului real al muncitorilor și funcționarilor și a veniturilor țărănimii colhoznice. Salariul real al muncitorilor și funcționarilor din industria U.R.S.S. a crescut în 1955 cu 39 la sută față de 1950 și cu 91 la sută față de 1940. În 1955 veniturile țărănilor au crescut cu 50 la sută în comparație cu 1950 și cu 122 la sută față de 1940.

În ultimii 15 ani, au crescut de peste trei ori alocațiile statului sovietic pentru nevoile social-culturale — învățămînt gratuit și burse, asistență medicală gratuită și bilete pentru sanatorii și case de odihnă, pentru plata concediilor muncitorilor și funcționarilor.

Partidul comunist și guvernul sovietic au elaborat și înfăptuiesc cu perseverență vaste măsuri care asigură un nou și puternic avînt al industriei și agriculturii și o creștere continuă a bunăstării materiale și a nivelului cultural al maselor populare.

Orînduirea socialistă nu cunoaște crize economice, anarhie în producție și șomaj; ea asigură maselor muncitoare nu numai bunuri materiale, dar și libertățile politice necesare dezvoltării multilaterale a personalității omului. Constituția U.R.S.S. garantează cetățenilor sovietici libertatea cuvîntului, presei, înfrîngerilor, mingurilor, corgețiilor și demonstrațiilor de stradă, dreptul la asociere în organizații obștești.

Statul sovietic, ca stat cu adevărat al poporului, contribuie în cea mai largă măsură la dezvoltarea activității politice, a inițiativei și activității personale a maselor largi muncitoare în construcția de stat.

Baza politică a Uniunii Sovietice o constituie societatea de deputați ai oamenilor muncii de la orașe și sate. Fiind organizații nemulțumite ale oamenilor muncii înșiși, societatea se sprijină în întreaga lor activitate pe masele populare, exprimă și înfăptuiesc voiața lor, interesele lor, puterea lor. Prin intermediul societății la conducerea statului sînt atrase cele mai largi mase ale populației. În societate au fost aleși peste 1.500.000 deputați din rîndul muncitorilor, țărănilor și intelectualilor. Cîteva milioane de oameni ai muncii fac parte din diferite comisii permanente create de soviete.

Constituția U.R.S.S., este constituția internaționalismului și a prieteniei popoarelor. Ea consfințește deplina egalitate în drepturi, a tuturor popoarelor și naționalităților care locuiesc în Uniunea Sovietică și care sînt unite într-un stat multinational. Sub steagul gloriei al constituției sovietice, trăiesc și se dezvoltă peste 60 de națiuni și popoare ale Uniunii Sovietice, care în colaborare frățescă construiesc societatea comunistă.

Inseamnăteala internațională a constituției sovietice constă în faptul că ea a dat un răspuns categoric tuturor celor care nu aveau încredere în forța poporului sovietic, nu credeau în posibilitatea construirii socialismului, și căutau să împiedice munca creatoare a oamenilor sovietici. Marea ei însemnătate constă și în aceea că tot ce au visat și visează oamenii muncii, pe umerii cărora mai apăsă povara grea a exploatații capitaliste, a fost realizat cu măreție în țara sovietelor. Exemplul U.R.S.S. demonstrează că tot ce s-a înfăptuit aici poate fi pe deplin realizat și în alte țări. Dovadă convingătoare o oferă popoarele frățesti din Polonia, Cehoslovacia, Ungaria, România și Albania, care în urma victoriei armatei sovietice în cel de al doilea război mondial, au răsturnat guvernele burgheze și au creat în țările lor republici democrat-populare. În 1949, China, cea mai mare țară din lume a fost proclamată republică populară, iar după 5 ani Adunarea reprezentanților poporului a adoptat marea constituție chineză, care înscrie victoriile poporului chinez și consfințește prin lege mărețele drepturi ale tuturor cetățenilor ca membri egali în fața noii societăți.

(Continuare în pag. 3-a).

Hotărîrea Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne cu privire la reducerea prețurilor cu amănuntul a unor mărfuri de larg consum

În anul 1955 s-au obținut noi succese pe linia dezvoltării continue a economiei naționale pe drumul socialismului.

Prin munca plină de elan și patriotism a oamenilor muncii de la orașe și sate, în frunte cu clasa muncitoare — sub conducerea Partidului Muncitoresc Român — primul nostru plan cincinal a fost realizat pe ansamblul producției industriale, înainte de termen — în prima jumătate a lunii noiembrie.

Ca urmare a creșterii an de an a acumulărilor bănești bugetele au fost realizate excedentiar asigurînd finanțarea întregii activități economice și a acțiunilor social-culturale.

Toate aceste realizări economice și financiare au creat condiții pentru efectuarea unei noi reduceri de prețuri — a 2-a în acest an — la unele mărfuri de larg consum; încă în luna noiembrie a. c. a fost redus prețul mălaiului. Aceste reduceri de prețuri vor contribui la îmbunătățirea nivelului de trai al clasei muncitoare, țărănimii muncitoare și intelectuali-tății.

În scopul ridicării continue a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii, Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne

hotărăște:

ART. 1. — De la data de 5 decembrie 1955, se efectuează următoarele reduceri de prețuri cu amănuntul:

	Procentul de reducere
— Confecții din țesături de lînă pentru bărbați (paltoane, raglane, pardesie, costume, sacouri, etc.)	5—24
— Confecții din țesături de lînă pentru femei (paltoane, raglane, pardesie, jachete, taloare, rochii, etc.)	5—20
— Confecții din țesături de lînă (uniforme civile — în medie —	10

Produse de îmbrăcăminte noi

Zilele trecute, colectivul fabricii „Tricolor roșu” din Arad, a raportat cu mîndrie partidului că și-a îndeplinit planul producției globale pe anul 1955.

Concomitent cu lupta pentru îndeplinirea planului, colectivul fabricii a dat o atenție deosebită fabricării de

noi produse necesare oamenilor muncii. Astfel, în cîntecă celui de al II-lea Congres al partidului au fost confecționate costume pentru copii, bluze pentru copii, treninguri pentru copii și pentru bărbați, fular pentru bărbați, femei și copii, lenjerie pentru femei.

Procentul de reducere

— Mobilă din lemn (studii, dormitoare, sufragerii, mese, scaune, dulapuri, mobilă pentru copii, mobilă pentru bucătărie, etc.)	10
— Pălării — în medie —	12
— Biciclete din producție internă	20
— Mașini de cusut din producție internă	10
— Patefoane	25
— Ceasornice de mîină	10
— Ceasornice deșteptătoare	10
— Aparatură de fotografiat	10
— Articole din porțelan și faianță fină	10
— Articole din policlorură de vinil	15
— Poșete și serviete din piele artificială	15
— Articole de menaj din aminoplast	15
— Articole de menaj din bachelită	15
— Lacuri și vopsele	10
— Jucării din lemn și textile	10
— Lignit blocuri alese	25
— Petrol lampant — în medie —	14
— Săpun de rufe — în medie —	14
— Săpun semitoaletă „Cheia”	16,6
ART. 2. — De la data de 1 ianuarie 1956, se efectuează următoarele reduceri de prețuri cu amănuntul:	
— Medicamente — în medie —	10
— Manuale didactice, cărți științifice, politice și beletristice — în medie —	10
ART. 3. — Ministerul Comerțului Interior și Ministerul Culturii vor stabili pe baza reducerilor prevăzute în prezenta Hotărîre, noile prețuri cu amănuntul, la mărfurile specificate la art. 1 și 2 de mai sus.	
ART. 4. — Ministerul Sănătății va	

Intocmi listele de prețuri și lista taxelor farmaceutice astfel ca la data de 1 ianuarie 1956 să se aplice noile prețuri reduce, conform prevederilor art. 2 din prezenta Hotărîre.

ART. 5. — Ministerul Finanțelor împreună cu Ministerul Comerțului Interior vor comunica ministerelor producătoare lista uniformelor civile din țesături de lînă, ale căror prețuri se reduc conform prevederilor art. 1 din prezenta Hotărîre.

ART. 6. — Ministerul Culturii va organiza în luna decembrie 1955 „Luna cărții” în care interval se va acorda o reducere medie de 15 la sută.

ART. 7. — Ministerul Comerțului Interior, Ministerul Culturii și Ministerul Sănătății vor lua măsurile organizatorice necesare pentru aplicarea noilor prețuri la datele și în condițiile prevăzute în prezenta Hotărîre.

★

Această reducere de prețuri este rezultatul succesorilor obținute în dezvoltarea și întărirea economiei naționale. Pentru a asigura și în viitor condițiile efectuării unor noi reduceri de prețuri, este necesar să se ducă o luptă perseverentă pentru sporirea neconținute a producției industriale și agricole, pentru ridicarea productivității muncii și reducerea simțitoare a prețului de cost precum și pentru asigurarea unei rentabilități cît mai ridicate a întreprinderilor, folosindu-se cît mai deplin toate posibilitățile și resursele economiei noastre. Aceasta este singura cale justă și posibilă a ridicării nivelului de trai material și cultural al poporului muncitor.

Președintele Consiliului de Miniștri
CHIVU-STOICA

Se continuă însămințările

În ultimele zile gospodăriile agricole de stat din Grabați, Zăbrani, Teremia Mare și Sinpetru Mare au continuat să însămințeze grîul de toamnă.

Gospodăria agricolă de stat din Grabați a însămințat în aceste zile 390 hectare cu grîu. Iar gospodăria de stat din Teremia Mare peste 130 hectare.

Urmînd pilda gospodăriilor agricole de stat, colectivității din Cenad, Gelu și din alte comune, precum și țărăni muncitori cu gospodării individuale din raioanele Sînicolaul Mare, Arad și Criș, au continuat să însămințeze grîul de toamnă. În zilele de 29, 30 noiembrie și 1 decembrie, pe regiune s-au însămințat peste 3.100 hectare.

—O—

Pentru terminarea la timp a reparațiilor

Zilele trecute, muncitorii din atelierele de reparații de la S.M.T. Aradul Nou, întruniți într-o consfătuire de producție, au analizat posibilitățile existente pentru terminarea la timp a reparațiilor planificate pe luna decembrie a. c. Cu această ocazie, ei s-au angajat să termine reparațiile planificate pe luna decembrie pînă la data de 20, adică cu 4 zile înainte de termen. Mecanicul monitor Iosif Morchi s-a angajat să repare în acest timp mai mult cu 2 motoare de tractor, adică 6 motoare în loc de 4 cît are planificate. Fierarul Nicolae Katona s-a angajat să-și depășească planul de lucru cu 30 la sută și să facă numai lucrări de bună calitate.

Echipa care lucrează la repararea mașinilor agricole, din care face parte și utemistul Alexandru Mészár, s-a angajat să-și depășească sarcina de plan cu 10 la sută, iar prin recondiționare să facă economii de 5 la sută la piesele de schimb.

Asemenea angajamente și-au luat și Andrei Șipoș, Traian Lăpu, Nicolae Lénárt și toți ceilalți muncitori care lucrează în atelierele de reparații.

Muncitorii din atelierele S.M.T.-ului Aradul Nou cheamă la întrecere socialistă pe toți muncitorii din atelierele de reparații ale celorlalte S.M.T.-uri din regiune pentru terminarea planului de reparații pe luna decembrie cu 4 zile înainte de termen, adică pînă la 20 decembrie.

PRIN FOLOSIREA REZERVELOR INTERNE

Întrecerea socialistă în cîntecă celui de al II-lea Congres al partidului pentru obținerea de rezultate cît mai bune în producție a cuprins și colectivul de muncă al Combinatului de producție U.R.C.C. Arad. Aici planul valoric pe anul 1955 pînă la 30 octombrie a fost realizat în proporție de 114,6 la sută, iar prevederile planului cincinal au fost realizate încă înainte de 23 august 1955. Acest combinat pe lîngă produsele de larg consum planificate, ca mobile de bucătărie, diferite produse metalice, țesături de mătase, articole din împletitură, oglinzi, piepteni, nasturi, etc. în ultimul timp a produs o serie de noi sortimente neprevăzute în plan, ca burle pentru sobe, sobe canadiene, lăcete, ciocane din lemn, oglinzi de cristal, etc. Printre noile sortimente principale produse în anul acesta, sînt cărucioarele pentru copii, paturi din metal pentru copii, suport lighean și altele.

În prezent acest combinat produce peste 90 sortimente. Pe lîngă aceste frumoase rezultate se mai poate aminti și reducerea prețului de cost cu 11,57 la sută față de 5,50 la sută cît era planificat.

Unul din mijloacele cele mai importante care a contribuit la realizarea acestor rezultate, o constituie punerea în valoare a rezervelor interne. Aici prin buna organizare a muncii s-a reușit să se folosească cu chibzuță fiecare bucată de material. Deși numai 10 la sută din materia primă este din repartiție, restul fiind din resurse locale, și din deșeurile de la alte întreprinderi, acest combinat produce articole de calitate bună, unele

dintre ele fiind destinate chiar exportului.

Organizarea întrecerii socialiste în bune condiții în care sînt antrenati 86 la sută din numărul muncitorilor, fie individual, fie pe grupe și urmărirea ei, constituie o rezervă internă care a contribuit la obținerea acestor rezultate. În cadrul întrecerii socialiste s-au aplicat metode avansate de muncă, s-a întărit disciplina în muncă, lucru care a făcut ca productivitatea muncii să crească, ceea ce a contribuit la îmbunătățirea calității produselor și depășirea planului de producție.

Pentru ca muncitorii calificați să nu-și piardă timpul umblînd după materiale, majoritatea muncitorilor sînt aprovizionați la locul de muncă cu cele necesare.

S-au mai introdus mici mecanizări și diferite mașini cu ajutorul cărora s-a mărit productivitatea muncii, s-a îmbunătățit calitatea produselor și s-au ușurat condițiile de muncă. Preocuparea în ceea ce privește calitatea produselor, a dus după sine la lichidarea aproape în întregime a rebuturilor.

Ridicarea de noi cadre calificate a fost o preocupare de seamă a conducerii întreprinderii. Prin însușirea de către unii muncitori necalificați, a meseriilor de lăcătuși, țesători, tîmplari, împletitori de coșuri și mobile, care în prezent sînt folosiți în muncă calificate, s-a lichidat în mare măsură lipsa de brațe de muncă calificate. Inițiativa creatoare a muncitorilor a fost folosită din plin. Astfel, matritierii Gheorghe Kurucz și Martin Balner, au propus conducerii ca din resturile de materiale să se confecționeze lăcete, care au adus combinatului importante beneficii. În acest scop au fost confecționate diferite matrite cu ajutorul cărora se fac aceste lăcete în condiții bune.

Exemplul personal al muncitorilor fruntași și în special al comuniștilor, constituie un factor care mobilizează pe muncitori la realizarea planului și la întărirea disciplinei în muncă. Comunistă Elisabeta Nagy de la secția țesătorie, de pildă, prin depășirea cu regularitate a planului de producție, prin calitatea bună a produselor ce le obține constituie un exemplu bun pe care-l urmează și altele muncitoare de la țesătorie de mătase. La fel exemplul demn de urmat este și grupa de tîmplari, condusă de tov. Carol Kun, care este fruntaș la atelierul de tîmplărie.

Un factor hotărîtor în vederea îndeplinirii planului de producție și folosirea rezervelor interne, l-a

avut organizația de partid care a reușit prin membrii ei, prin agitatori, prin activul fără de partid, etc., să mobilizeze colectivul de muncitori și tehnicieni la realizarea planului de producție. Organizația de bază nu este indiferentă dacă se realizează sau nu planul de producție. Tocmai de aceea planul de muncă a organizației de partid este axat pe probleme de producție. În luna noiembrie, conducătorul tehnic a dat în fața audinței organizației de bază un raport despre felul cum a fost realizat planul de producție pe trimestrul III a. c. unde s-au dezbătut lipsurile și s-au luat măsuri pentru lichidarea lor. În vederea aprovizionării cu cele necesare, pentru planul anului viitor, organizația de bază, va asculta în luna decembrie din partea serviciului aprovizionării, un raport de felul cum este aprovizionat combinatul cu materialele necesare pentru anul viitor, luîndu-se măsurile necesare. Din acestea reiese ce importanță mare are munca politică, ca mijloc de mobilizare a muncitorilor în vederea realizării planului.

Colectivul de muncă de la Combinatul de producție U.R.C.C. Arad, producînd bunuri de larg consum cît mai multe și de bună calitate, la preț cît mai redus și de un sortiment cît mai bogat, trage în viață hotărîrile partidului și în special Hotărîrea plenulară lărgită din 19—20 august 1955, care prevede crearea unei abundențe de bunuri de consum popular.

A. ROȘU

Un mare poet revoluționar: ADAM MICKIEWICZ

În celebrul său curs de la „College de France”, Mickiewicz nu numai că elaborează cu încredință pentru prima dată concepții științifice asupra literaturii slave. El folosește caedra pentru a-și exprima e drept la început printre altele, crezul său asupra lumii și societății, pentru a agita ideile noi ale voacului revoluționar. Evocând amintirea marelui poet englez Byron, Mickiewicz spunea: „Byron a fost cel dintâi care a arătat cămenilor că poezia nu este o îndelungă deșertă, că ea nu se rezumă la a exprima idealuri și a înșira cuvinte! Trebuie ca poetul să și lăseze așa cam scrie!”

Cuvintele lui Mickiewicz sînt rezultatul unui profund proces pe care l-a trăit el însuși, căci poetul a fost unul dintre acei care și înfruntă în lupta lui viața poporului, fărîcării acestuia. Din primii ani ai tinereții, se avîntă fără remușcări în elocul revoluționar, el însuși fiind om al epocii sale, înfrunghind cea mai înaltă năzuință a Marii revoluții franceze și anulul 1848: libertatea. Mickiewicz în „pe două fronturi: al scrisurii și al luptei active, practice. Activitatea lui se încaadrează între două mari jaloane: pe de o parte între poezia „Oda tinereții” — brîntă cu ideile revoluției franceze — și pe de altă parte între activitatea la ziarul „Tribuna poporului” — veridică expresie a internaționalismului și revoluționarismului său.

În prima sa lucrare importantă — „Oda tinereții” — poetul sintetizează

ză în adevărate fresce artistice spiritul răzvrătirii, neîmpăcat cu niciun fel de asuprire:

„Să ne unim, prieteni tineri, noi avem un singur țel: a lumii fărîcire. Aurora Libertății ce în sfîrșit străluce vesteste crugul falnic al soarelui de milne”.

Nemuritoare sînt încurajările pe care poetul le adresează poporului: „Tu nimici-vei forța prin forța ta vitează...”.

Pînă la moarte, poetul rămîne credincios acestei cauze și la bătrînețe va scrie, ca un adevărat revoluționar: „Adevăratul socialism... demonstrează că, în vechea societate (cea burgheză

— s. n.) nu mai există nici un principiu pe care se mai poate întemeia autoritatea legală, — principiu care să fie în armonie cu nevoile actuale ale omenirii”.

Nevoit să părăsească Polonia, țara sa, Mickiewicz va continua să lupte pentru libertatea poporului. În strălălate el scrie lucrări de mare valoare („Sonetele din Crimeia”, „Conrad Wallenrod”, „Strămoșii”, „Pan Tadeusz”), prin care pătrundem în marile probleme și procese sociale ale secolului.

Poetul se angajează hotărît în lupta împotriva tuturor forțelor reacționare: demască cu pasiune ipocrizia burgheziei în conducerea statului, combate socializii utopici, subrezește poziția clericalismului. Nu-i de mirare deci că peste tot el întîmpină din parte a autorităților cea mai mare împotrivire și că este condamnat la o viață mizeră. El nu se lasă învins, ci pornește mereu cu forțe noi la luptă. Organizează legiuni al căror program prevede reconstruirea Poloniei. Demn de relevat este că atunci cînd Papa Pius XI refuză binoculintarea sa pentru o astfel de legiune, poetul Mickiewicz îi strigă: „Să știți că spîșit divin a îmbrăcat acum bluza muncitorilor din Paris”.

Mickiewicz moare în Turcia, în timp ce organiza o astfel de legiune. Poetul n-a părăsit nicodată cîmpul de luptă. Prin opera și viața sa, el a intrat în patrimoniul culturii universale și astăzi este cîștit deopotrivă de poporul nostru și de popoarele întregii lumi.

Insemnări Spectatori noi

Auzisem de mult despre gospodăria agricolă colectivă „7 Noiembrie” din Semlac, dar n-am avut ocazia s-o vizitez.

Fiind în turneu cu piesa „Steaua fără nume”, la Semlac, mă adresai unui coleg:

— Hal, Ghiță, la gospodărie, să-l invităm pe colectivisti să vadă „Steaua fără nume”.

— Hai!

Și o luărăm încet către capătul celălalt al satului. După o cale destul de lungă, iată-ne ajunși. O curte mare în fundul căreia se vedeau hambarele mari, pline cu de toate, iar în șoproane unelte agricole așezate pe specialități.

Ne întîmpină portarul.

— Cu cine doriți să vorbiți?

— Cu tovarășa președintă.

— Poțiți pe aici, o găsiți în biroul dumneaei.

— Noroc bun tovarășă președintă! Am venit să vă invităm pentru astă seară la teatru.

— Bine-ai venit în mijlocul nostru. Păi cum să nu vii? Mi-am luat și bilete.

De la tovarășa președintă am aflat multe lucruri frumoase din activitatea gospodăriei.

Fiind ora înaintată, ne-am retras din biroul tovarășei președinte, mulțumiți că făcuserăm și azi o treabă bună. Seara la teatru, Draghina Curtu se afla în primele bănci împreună cu al ei, și privea cu atenție desfășurarea acțiunii din piesa „Steaua fără nume”.

NICU ANTONIU,
artist

Voltaire și J. J. Rousseau: „Texte filozofice alese”

Institutul de filozofie al Academiei Republicii Populare Romine a publicat de curînd, sub redacția acad. C. I. Gullian, în „Colecția Texte Filozofice”, unele din cele mai reprezentative texte ale celor doi ilumi-niști francezi ai secolului al XVIII-lea, Voltaire și J. J. Rousseau.

Francois Marie Arouxet (1694—1774), cunoscut sub pseudonimul Voltaire, datorită operei sale filozofice și literare, se plasează printre gînditorii care prin critica ascuțită adusă rînduierilor feudale, bisericii catolice și reprezentanților ei, a contribuit, în mare măsură, la pregătirea ideologică a revoluției franceze.

Opera sa este vastă. Din lucrările sale amintim: „Scrisori filozofice”, „Candide”, „Dicționar filozofic”, „Bazele filozofiei lui Newton”, „Tratat de metafizică”, „Istoria imperiului Rusiei sub Petru cel Mare”, etc.

Filozofia lui Voltaire este plină de

frice”, fragmente din „Istoria imperiului Rusiei sub Petru cel Mare”, „Educația fetelor” și cîteva „Scrisori”.

Strălucit popularizator al ideilor iluminismului, Voltaire a avut o uriașă influență asupra contemporanilor, prin critica feudalismului și a auto-arației, dar mai ales a catolicismului și clericalismului. Opera lui este și astăzi actuală prin lupta lui pentru libertate, independență națională, împotriva obscurantismului și a intoleranței. Ea este un act de acuzare a rînduierilor reacționare din țările capitaliste.

Jean Jacques Rousseau (1712—1778), un alt iluminist al secolului al XVIII-lea, care spre deosebire de Voltaire — reprezentant al marii burghezii franceze — privește lumea și viața de pe pozițiile micii burghezii revoluționare. El a fost precursorul iacobinilor din revoluția franceză.

Din cauza ideilor sale înaintate

este persecutat de către potențaii zilei, dar nu se descurajează, ci și

continuă opera, care cuprinde: „Discurs asupra originii și cauzelor inegalității dintre oameni”, „Despre contractul social”, „Emil sau Despre educație” și „Confesiunile”.

Rousseau apare în adevărata sa valoare în concepțiile sale sociologice. Problema centrală a teoriei sale este combaterea inegalității sociale. Inegalitatea, susține el în „Discurs asupra originii inegalității dintre oameni”, nu este o lege veșnică și neschimbată, cum susține Voltaire.

Statul a apărut în baza unei alianțe încheiate între oameni pentru a se apăra, a asigura pacea și dreptatea. Cei bogăți însă au instalat despotismul împotriva căruia luptă Rousseau în „Contractul social”, opunînd statului absolutist, un stat care să asigure drepturi burghoz-democratice. El nu înțelege însă esența de clasă a statului.

Potrivit doctrinei privitoare la „dreptul natural”, Rousseau a emis teoria „educației naturale”, după care educația trebuie făcută conform dezvoltării naturale a copilului. Dezvoltarea și această teorie, devine partizanul educației libere, ceea ce dă naștere la supraaprecierea experienței personale a copilului și diminuarea rolului educatorului.

„Emil” nu este altceva decît un vehement protest împotriva dogmatismului școlii feudale, pentru eliberarea copilului din cătușele bisericii și ale îngrădirii feudale. Scopul principal al educației trebuie să fie pregătirea de cetățeni activi care să respecte munca.

Limitat istoric, Rousseau n-a putut să vadă îndreptarea stării existente prin schimbarea ei printr-o revoluție: cu toate acestea, alături de ceilalți iluminiști ai secolului al XVIII-lea, el a contribuit din plin la conștientizarea revoluției burghoze din Franța anul 1789, și a dat o puternică lovitură instituțiilor feudale.

G. CRIȘAN

RECENZIE

DĂTĂTORII DE LUMINĂ

(fragmente de poem)

MOTTO:

Noi, Prometeii zilelor de astăzi,
Victorioși vom duce mai departe, —
Avînd credință-n viața asta nouă, —
Făcîla fărîcării fără moarte!

Ne-am risipit în cele patru vînturi,
Ca și un stol în prag de dimineață:
Și am pornit spre luptă, spre viață,
În pleptu-ne cu tînerșii avînturi!

Și-n fiecare trup era o silcă,
În fiecare vorbă o chemare,
Scînteii în apa ochilor, adîncă,
Și-n fiecare inimă, o floare.

Directorul ne-a spus la despărțire,
Cu glasul de emoție curmat:
Eu vă urez de-acuma fărîcire
Și inimă caldă-n fiecare sat!

Dar nu uitați că voi stînteii făclă
Ce luminează căile deschise
Și viața-ne cu primăveri de vise
Cu cînte dar, vă-ndepliniți solă!

Și-am pornit noi, tineri făclieri,
Victorioși să ducem mai departe, —

Deși n-aveam nici oțșpe primăveri,
Făcîla fărîcării fără moarte.

Și n-au putut nici amintiri iubite
Din drum să ne întoarcă înapoi;
Nici prietenii, nici dragostea fierbîntă
Căci crezul biruinței era-n noi!

Și toamna, cînd castanii-ngălbenesc,
Plătînd tributul zilelor ploioase, —
Întîii oaspeți dragi ne poposesc
În școala cu ferestre luminoase.

Rîdeau cei mici cu ochii în scînteii
La taina unei bucurii ascunse
Iar noi rostem cu gîndurile duse:
„Sîntem începători — și noi și ei”.

Și nici o dată nu ne-am bucurat
Mai mult, decît atunci cînd un bălat

Cu ochii mari și părul înelat,
A scris pe tablă-un 2 înclrigat.

Ni se părea că doi-ur tremurat
Sfîos de mina celui ce l-a scris,
Sub ochii arzătorii a întrupat
O parte din lumina unui vis.

Vor trece ani. Și tîncul ce-a venit,
Tîncușe de luatele mîmucii, —
La școală, să pătrundă taina buclii,
Va fi un om cu visul împlinit!

Iar, lala cea cu ochii de cîicoare,
Curați ca cerul lîmpe de mai,
O vei vedea-ntr-un sat învîntătoare.

Sînt multe meserii și cu renume
Care subjugă apa și atomul;
Nimic însă nu-i mai frumos pe lume,
Decît să crești ființa vie, omul.

Să torni în inimi dragostea de țară,
De oameni și de prieteni, de pămînt,
De tot ce-i nou, de tot ce-i primăvară,
De fîșnetul de frunze și de vînt.

Să faci din el un om al erei noastre,
Nou Prometeu al vremii ce-o să vină,
Ducînd în funduri de cătun lumină,
Cuceritor al zărilor albastre.

Și-atunci, cînd peste ani îl vei vedea,
În toată lupta noastră biruind,
Ți-i amintî cu drag, de el, gîndînd
Că ai crescut un om cu mina ta.

Și mulțumirea-atunci cînd vei privi
La cel ce a crescut sub mina ta, —
Nu-n bani o vei putea răscumpăra,
Ci-n inimă, adînc, o vei simți!

MIRCEA MICU

În ajutorul tinerilor poeți:

Insemnări despre ritmul versului

Se vorbește adesea despre ritmul versului, despre măsură, despre numărul „piciorarelor” unui vers, despre metrică, despre numărul silabelor, etc. Ritmul este una din legile artistice proprii genului literar poetic. Maiakovski, în aseamănă cu magnetismul și electricitatea care sînt o formă a energiei. De aceea, spune el, „poetul trebuie să-și dezvolte tocmă acest simț al ritmului și nu să învețe pe dinafară măsurile altora” („Cum se fac versurile”, în „Munca scriitorului”, 1955, p. 60). Într-adevăr, un poet nu compune versurile printr-o potrivire matematică a silabelor, conform unor șabloane dinainte stabilite, ci el își alege strofele, forma metrică generală care este în concordanță cu ritmul sufletească și înfrîntă. Tot Maiakovski descrie, în același articol, cum îl stăruia în suflet, cum îl urmărirea ritmul unui poem în timpul mersului, acesta născîndu-se paralel cu tactul pașilor și al unui mormăit înfundat.

Atunci cînd se întreprinde o analiză estetică a unei poezii, care privește modalitățile ale armonice de expresie, analiza ritmică constituie baza și condiția celorlalte analize estetice. Pe lângă raporturile gramaticale și cele semantice (care stabilesc înțelesul, sensul noțiunilor), comune poeziei și poeziei, metrul este definit de raporturile, de relații formale între: a) durată și înălțime; b) înălțime și durată; c) durată și înălțime; d) durată și înălțime; e) durată și înălțime; f) durată și înălțime; g) durată și înălțime; h) durată și înălțime; i) durată și înălțime; j) durată și înălțime; k) durată și înălțime; l) durată și înălțime; m) durată și înălțime; n) durată și înălțime; o) durată și înălțime; p) durată și înălțime; q) durată și înălțime; r) durată și înălțime; s) durată și înălțime; t) durată și înălțime; u) durată și înălțime; v) durată și înălțime; w) durată și înălțime; x) durată și înălțime; y) durată și înălțime; z) durată și înălțime.

z că acest număr e prea mare, metrul se împarte în două părți egale, numite emisiluri. Mai există raporturi, legături formale exterioare, ale versului, care ajută la înălțuirea versului cu cele anterioare și următoare: rima și repelarea aceiași scheme metrice. Și, deoarece versurile, strofele, emisilurile, etc., se bazează tot pe ritm, acesta poate fi socotit ca legătura formală alt interioră cit și exterioră, cea mai importantă, a versului.

De unde derivă acest termen: ritm? La vechii greci, „rhythmos” era legat de explicarea anumitor fenomene ale naturii, cum e curgerea apei, a timpului, etc. La Heracit înfrînăm celebra maximă „panta rhei” („toate curg”) — care desemnează aceeași idee a curgerii nestăvillite, a mișcării continue din natură — de unde s-a luat sensul mai general, mai abstract, de mișcare regulată și măsurată, cadențială, — sens care a rămas pentru zilele noastre. Muzicologul grec Aristoxen a definit ritmul ca o mișcare a cărei durată se subîmparte în părți ce se remarcă printr-o „ordine precisă”. H. Jacquier, în studiul său, din „Almanahul literar”, nr. 12, din decembrie, 1953, a arătat că un ritm realizat trebuie să respecte anumite condiții: a) durată să fie împărțită în perioade egale, ori aproape egale; b) fiecare perioadă să cuprindă un moment sau „timp” apăsător, dominant, și unul sau mai mulți timpi neapăsători; c) ordinea respectivă a timpului dominant, apăsător, și a ce-

loralți secundari, să rămînă aceeași constantă. După cum rezultă, ritmul constă așadar dintr-o alternanță periodică, în aceeași ordine de succesiune, a unor momente sau timpi, unul din aceștia impunîndu-se ca dominant, lucru ce a devenit o necesitate, o lege obiectivă a poeziei. Dar în această „structură fundamentală” a ritmului se pot introduce și unele variații ritmice — care formează, așa-zisele figuri ritmice sau metrice.

Ritmul se compune din mai mulți factori, esențiali fiind următorii: cantitatea (sau durată silabelor), intensitatea, timbrul vocalic (rezultat din rime și asonanțe), și înălțimea muzicală a silabelor — adică „accentul tonic”, muzical, intonația acestuia. Versul rominesc folosește ca principiu metric isosilabicismul, adică un număr relativ fix de silabe, pentru fiecare tip de vers.

„Piciorarele” versurilor sînt compuse dintr-un număr constant de timpi, de silabe. Ele constituie așa-numita „celulă ritmică” a versurilor. În poezia noastră există următoarele feluri de „piciorare” alcătuite din: a) două silabe — iambul și troheul. Primul are înfrîn silabă, sau timp, a tonică (neintensă), iar a doua intensă, „tonică” ca, de pildă, în versurile următoare:

A fost odată ca-n povești,

A fost ca nicodată,

Din rude mari, împărătești

O prea frumoasă fată.

(M. Eminescu: „Lucașăru”) —

ale căror metrică poate fi reprezentată grafic, astfel:

— — — — —

Troheul se prezintă invers: înfrîn silabă e accentuată, intensă, a doua silabă e neaccentuată; exemplu: Pe un deal răsare luna, ca o vatră de fărîc.

Rumenind străvechii codri și castelul singuratic

(M. Eminescu: „Călin — file din poveste”).

Cu metrică:

— — — — —

b) trei silabe — dactilul: prima silabă tonică, celelalte două atonice; exemplu: „Cîntă armonica, vîntu-ai învîns...”

(K. Simonov: „O tranșee, o sobă cu fum”; trad. de Mihai Dragoșmir).

Iată schema:

— — — — —

anapestul: primele două silabe atonice, ultima tonică; un exemplu ni-l oferă aceeași poezie, de mai sus:

Dar armonica-mi cîntă acum

Despre zîmbetul ochilor tăi.

Cu metrică:

— — — — —

amfibrahul: prima silabă tonică, a doua tonică, iar a treia atonică; exemplu:

Venisem flăcău de pe Crișuri

Cu sufletu-n trei învelisuri:

De jale, de dor, de răscoală

A celor din munți și din vale.

(M. Beniuc: „Venisem flăcău de pe Crișuri”).

Cu metrică:

— — — — —

c) patru silabe — peon I: prima silabă tonică, ultimele trei atonice; exemplu: „Vînturile, valurile”.

(M. Eminescu: „Dintre sute de catarge”).

Metrica:

— — — — —

peon II: prima silabă tonică, a doua tonică, a treia și a patra atonice; exemplu, următoarele versuri din Eminescu: „Rugă-mă-ne-durării lor — ceașăru-ai mărilor...”; metrică:

— — — — —

peon III: primele două silabe atonice, a treia tonică, a patra atonică; exemplu: găsîm tot la Eminescu în poezia „Dintre sute de catarge”, metrică fiind următoarea:

— — — — —

peon IV: primele trei silabe atonice, a patra tonică; exemplu: „Dar un lucașăru răsărit”, din poemul „Lucașăru”, al lui Eminescu, avînd metrică:

— — — — —

În general, metrica nu poate fi adoptată într-un mod șablonat, pentru o poezie dată, după tipare prestabilite. Aceasta i se impune poetului, spontan. Într-o poezie pot apare mai multe tipuri de metrică, cum e, de pildă, în poezia lui Eminescu „Dintre sute de catarge”, unde, spre exemplu, găsim: peon I și peon III, sau în poezia mai sus citată, a lui K. Simonov, unde găsim anapestul și dactilul, etc. Important este că trebuie să predomină unul din fenomenele ritmice.

Denumirile pentru tehnica versificației se păstrează din limba greacă și sînt utilizate, în acest scop, în toate limbile. În metrul iambic a scris, printre alții, renumitul poet latin Catul, în a sa elegie „Phaselus ille”, despre o corabie de adîmnoară; astăzi

se află o ruină pe malul lacului Garda în Italia („Phaselus ille, quem videtis, hospites”). „Odiseea” lui Homer este scrisă în vers dactilic.

Figurile de ritm — ritmice — contribuie cu putere la expresivitatea versurilor, impunîndu-se cu necesitate ca impresia pe care ele o lasă — de înălțare sau de înfrînare — să corespundă textului, cuvintelor, care la rîndul lor să producă, altă prin natura lor tonică (onomatopoea, de pildă), cit și prin sensul lor — aceeași impresie: impresia șocantă. Se întîmplă adesea ca schema generală, cadrul metrului unui vers, să nu corespundă ritmului propriu sintactic, și, în cazul acesta, versul cu ideea respectivă depășește, înălță versul următor, spre a nu se strîmbi nici expresivitatea și nici logica frazei. Iată acest procedeu:

„Ce e amorul? E un lung

Prilej pentru durere.”

(M. Eminescu: „Ce e amorul?”)

Popor, izvor reînsăcător

De viață și avînturi...

(A. Toma: „Popor, izvor reînsăcător”).

Este adevărat, că unii poeți, din dorința de a fi „originali”, fug după rime „rar”, căutate, și folosesc în mod mecanic acest procedeu al „înfrînării” numit și „rejet”.

★

Dintre versurile pe care le primim la redacție, cele mai multe suferă din punctul de vedere al metricii, al ritmului. Ele schiopăță, vîdînd o slabă ucenicie a versificației din partea autorilor acestora. De aceea, versuri ca acestea de mai jos, prezintă o structură ritmică inconstantă, defectuoasă:

Un sat micuț cu străzi împodobite
Cu mărețe ramuri de castani,
Cuprîns în lanuri și liveze-nverzite,
Mă așteaptă astăzi, după zeci de ani

Pe teme din proiectul de Statut modificat al P. M. R.

Intrebări și răspunsuri

Tovarășul Ștefan Bokor, membru al organizației de bază de la centrul mecanic S.M.T. din Arad, s-a adresat redacției noastre, cerind să se explice articolul 1 din proiectul Statutului modificat. Prin articolul de față răspundem întrebării puse.

Despre primul articol al proiectului de Statut modificat

Convocarea celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român, constituie un eveniment deosebit de important din viața poporului nostru. Congresul va face bilanțul succesorilor obținuți de la primul congres și până acum. În lumina faptelor, privind calea străbătută de partid în cei aproape 8 ani, fiecare membru de partid, fiecare om al muncii, din țara noastră este pătruns de un sentiment de mândrie față de victoriile obținute de poporul nostru sub conducerea partidului.

Partidul Muncitoresc Român reprezintă o parte a clasei muncitoare, detașamentul ei de avangardă, conștient. Pentru ca el să-și poată îndeplini rolul de conducător al maselor, cuprinde în rândurile sale, oameni de frunte ai clasei muncitoare, cei mai activi și devotați, oameni care înțeleg sarcinile partidului și care le traduc în fapte.

Construirea socialismului în țara noastră ridică în fața partidului sarcini grele și complexe, care necesită încordarea tuturor forțelor, mobilizarea tuturor mijloacelor, ridicarea continuă a rolului de conducător al partidului. Cu cât sarcinile sînt mai complexe, cu atât mai mare este grija partidului pentru întărirea organizațiilor sale, pentru ridicarea combativității membrilor de partid.

Partidul este puternic prin conștiința și inițiativa fiecărui comunist. „Noi comunistii, sîntem oameni de o structură deosebită. Sîntem oameni furiși dintr-un material deosebit. Noi sîntem cei care lăurim armata marelui strateg proletar, armata tovarășului Lenin”. (I. V. Stalin, Opere vol. VI, pag. 52). Chipul deosebit, profund revoluționar al comunistului exprimă natura, spiritul și caracterul partidului nostru, deoarece partidul își educă membrii săi după chipul și asemănarea sa. Proiectul statutului modificat rezolvă în mod strălucit problema calității de membru de partid, a drepturilor și îndatoririlor comunistilor, în spiritul învățăturii marxist-leniniste despre partid. În legătură cu aceasta, proiectul de statut are la bază bogata experiență a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice-

ce și experiența proprie a partidului nostru.

Chestiunea, cine poate fi membru de partid este stabilită în primul articol al proiectului de Statut modificat al partidului care este formulat astfel: „membru al Partidului Muncitoresc Român poate fi orice om al muncii, cetățean al Republicii Populare Române, care recunoaște programul și statutul partidului, contribuie activ la realizarea lor, activează într-una din organizațiile partidului, îndeplinește toate hotărârile partidului și plătește cotizațiile stabilite.

Cei care exploatează munca altora nu pot fi membri ai Partidului Muncitoresc Român”.

Din această formulare se vede că RECUNOAȘTEREA PROGRAMULUI care arată scopurile imediate și scopurile finale ale partidului este prima condiție pentru a putea fi membru de partid.

Dar pentru realizarea programului său, partidul își are tactica sa proprie, ceea ce înseamnă: metodele și mijloacele de luptă pentru realizarea sarcinilor ce-i stau în față. Partidul își are principiile sale organizatorice, ceea ce înseamnă metodele de înțelegere a partidului din punct de vedere organizatoric. Unitatea de vederi în ceea ce privește programul, tactica și organizarea alcătuiesc temelia pe care este clădit partidul nostru. Iată, de ce, membru de partid poate fi numai acela care o dată cu programul recunoaște și principiile sale tactice și organizatorice. Fără aceasta nu poate fi nici vorbă de apartenență la Partidul Muncitoresc Român.

Simpla recunoaștere numai a programului și a tacticii partidului, a principiilor sale organizatorice nu este suficient, deoarece se mai pot găsi destul palavrăgii, care în vorbă să cunoască aceste principii, iar în fapt să nu le aplice, care în fața greutăților să se îndoiește de lașitate de ele și să trădeze steagul de luptă al partidului. De aceea, pentru un membru de partid nu e suficient numai recunoașterea programului tacticii și principiilor organizatorice ale partidului, ci trebuie să lupte pentru aplicarea acestor principii, să le traducă în viață. A doua formulare leninistă, prevăzută în primul articol al proiectului de Statut, arată că membru de partid poate fi acela care ACTIVEAZĂ ÎNTR-UNA DIN ORGANIZAȚIILE PARTIDULUI, și se supune hotărârilor sale, le aplică în viață.

Partidul cere membrilor săi să lupte cu abnegație pentru cauza clasei muncitoare. Aceasta înseamnă, nu se poate realiza cu oameni răzeși, ea poate fi îndeplinită numai cu condiția unirii comunistilor într-o orga-

nizație bine încheiată. Organizarea înțelege eforturile. Forța reală a partidului ca detașament de frunte și organizat al clasei muncitoare înțeleg de multe ori numărul membrilor săi. Condiția ca un membru de partid să facă în mod obligatoriu parte din una din organizațiile partidului, asigură controlul partidului asupra activității și muncii fiecărui comunist. Potrivit învățăturii leniniste, comunistii nu trebuie să uite că orice membru de partid răspunde pentru partid și partidul răspunde pentru fiecare membru al său.

A treia condiție de a fi membru de partid, subliniată în primul articol al proiectului de Statut este PLATA COTIZAȚIEI DE MEMBRU. Partidul nostru este o organizație socială, bazată pe înscrierea liber consimțită a membrilor săi. Mijloacele bănești ale partidului provin din cotizațiile membrilor și candidaților de partid. Plata cotizației este o obligație elementară pentru un comunist. M. I. Calinin vorbind despre importanța acestei cerințe statulare spunea: „Înțelegeți și voi că faptul de a fi în urmă cu plata cotizației pe o lună sau două nu are mare importanță pentru partid, ci finanțele sale nu vor suferi. Partidul nostru nu este un partid sărac... Nu e vorba de acest lucru, ci de faptul că, dacă nu plățiți la timp cotizațiile, înseamnă că nu vă e gîndul la partid, că vă neglijați obligațiile față de partid. Iar dacă cineva își neglijează obligațiile față de partid și încă o obligație atât de simplă, strict organizatorică, ca de pildă plata cotizației, înseamnă că sentimentul lui față de partid nu este destul de adînc. Pentru acel care se gîndește la partid, plata cotizațiilor constituie o bucurie, pentru că prin aceasta el stabilește o legătură materială cu partidul, vine parcă în atingere cu el”.

(M. I. Calinin, „Despre agitația politică” pag. 30). Această caracterizare corespunde pe deplin și cerințelor prevăzute în primul articol din proiectul de statut al partidului nostru. Aceste principii asupra calității de membru de partid prevăzute în primul articol al proiectului de Statut izvorăsc în întregime din învățătura marxist-leninistă despre partid ca despre o organizație centralizată. Proiectul de Statut consfințește și dezvoltă aceste principii ale calității de membru de partid.

Formularea științifică din primul articol al proiectului de Statut izvorăște în întregime din concepția că partidul nostru este detașamentul de avangardă al clasei muncitoare, o organizație centralizată a membrilor de partid, care gîndesc și acționează la fel.

Constituția marilor drepturi și libertăți

(Urmare din pag. 1-a)

În toate țările de democrație populară, puterea de stat aparține maselor de oameni al muncii, care în frunte cu clasa muncitoare construiesc cu succes socialismul.

Cu 3 ani în urmă, Marea Adunare Națională a R.P.R. a adoptat textul noii Constituții a poporului nostru, legea fundamentală a țării. Constituția noastră consfințește victoria istorică a oamenilor muncii în lupta lor pentru libertate și independență națională; ea înscrie cea mai mare eucerie a poporului nostru — faptul că azi în țara noastră întreaga putere de stat se află în minile oamenilor muncii de la orașe și sate, că temelia puterii populare o constituie alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, rolul conducător al partidului clasei muncitoare. Statul democrat-popular este instrumentul principal de construire a socialismului. Constituția noastră garantează drepturile cetățenilor și-i apără împotriva oricărui abuz sau încălcare a legii.

Poporul nostru muncitor, profund atașat cauzei păcii este mîndru de faptul că Constituția R.P.R. înscrie principiile politicii externe ale statului nostru ca o politică de pace și prietenie cu toate popoarele lumii.

Oamenii muncii din țara noastră au în partidul comunistilor un partid al lor și sînt mîndri că constituția noastră consfințește rolul conducător al partidului în stat. El sînt plini de încredere că sub conducerea partidului vor putea realiza întocmai sarcinile construcției socialiste, călăuziți de luminosul exemplu al popoarelor sovietice.

Alături de întregul nostru popor muncitor, oamenii muncii din regiunea noastră salută cea de-a XIX-a aniversare a Constituției sovietice și doresc poporului frate sovietic succese depline pe drumul gloriei al construirii comunismului.

—O—

Informații

Comisia de anticariat de stat din București în ziua de 5 și 6 decembrie (luni și marți), în localul Filateliei (vizavi de statul popular regional), cumpără contra numerar cărți tehnice, de artă, literare și științifice în orice limbă, precum și cărți antice și compoziții muzicale. Bibliotecii mai mari se cumpără de către comisie la fața locului.

Tragerea pentru „Tombola cărții” va avea loc miercuri 7 decembrie a. c. orele 18, în localul Bibliotecii „Cartea rusă” din Arad.

Bilete pentru „Tombola cărții” se pot procura pînă marți 6 decembrie a. c. orele 19.

Muzeul regional Arad, secțiile de istorie și artă plastică se pot vizita după noul orar de lucru în sălile Palatului cultural, în zilele de marți, vineri și duminică între orele 10—13 și 16—19.

Să terminăm grabnic colectările!

La Cenad puteau fi terminate colectările

La intrarea în Statul popular din Cenad, raionul Sînicolaul Mare, colecții comunale Petru Capitan și Ioan Isacov au așezat pe acei producători care nu și-au achitat cotele în întregime. Astfel întreaga comună cunoaște pe cotașii la predarea cotelor către stat. Oricine poate să vadă că Ștefan Buta, Reda Chiuricin, Pera Bunevaș, Ștefan Radici, Iosif Cocal, Dumitru Uncian, Gheorghe Uncian, și alții nu și-au produs cotele datorate statului.

Pe măsură însă ce producătorii își achită cotele colecții aplică pe alții, în dreptul numelui lor, ștampila „achitat”.

Cei mai mulți producători din Cenad și-au produs de mult cotele. Cei dinții au fost comunistii și deputații statului popular. Exemplul lor a fost apoi urmat de numeroși țărani muncitori. Astfel, din sectorul colecțiilor Petru Capitan, 198 producători, iar din sectorul celui de al doilea colecții 248 producători și-au achitat la timp toate îndatoririle față de stat. Cei care mai datorează statului produse, drept cote, sînt puțini. Acțiunea de colectare însă — așa după cum spun cei doi colecționari și im-

puternicii comunali — putea fi terminată dacă colecțiile executiv al statului popular ar fi asigurat colecțiilor cărțile necesare transportului. Deși s-a hotărât ca în fiecare zi să se mobilizeze cele 10 căruțe la transportul cotelor, sînt zile cînd pentru această muncă nu se pune la dispoziție nici o căruță.

Pe de altă parte, în comună s-a format un comitet de colectări de a cărui activitate răspunde tov. Gheorghe Opresan. Acest comitet, însă, li-gurează doar pe hirtie, nedepunînd nici o activitate.

Deputații statului popular s-au mulțumit doar ca ei să fie fruntași la colectări fără a arăta și producătorilor din circumscripțiile lor necesitatea predării la timp și în întregime a cotelor.

Dacă aceste deficiențe n-ar fi existat, comuna Cenad era fruntașă pe raion la colectări și nu pe locul doi cum e acum.

Este necesar ca organizația de bază și comitetul executiv al statului popular să intensifice munca politică de lămurire în ce privește colectările pentru ca în cel mai scurt timp acțiunea de colectare la Cenad să ia sfîrșit.

Atitudine nejustă față de predarea cotelor

Dacă analizăm situația colectărilor din comuna Șofronea raionul Arad se va vedea că aici mai sînt lipsuri în această direcție. Cu toate că la pomb planul s-a îndeplinit pînă acum în proporție de 79 la sută, la floarea-soarelui 67 la sută, la cartofi 82 la sută, etc. mai sînt încă mulți producători care au mari restanțe de cote.

În special membrii întovărășirii agricole din această comună au rămas mult în urmă cu predarea cotelor către stat. Astfel, Filip Iova are de predat 118 kg. porumb, Constantin Hora 445 kg. porumb și 84 kg. carne de porc, iar Aniflov Rășădean 1.437 kg. porumb.

Președintele întovărășirii, Ioan Toth, care este și secretarul organi-

zației de bază din comună, n-are atitudine justă față de îndeplinirea planului de colectări. În loc să organizeze munca politică — de lămurire — în rândurile țărănilor muncitori cu gospodărie individuală, el nu reușește să convingă nici membrii întovărășirii să-și predea cotele la timp și în întregime. Tov. Toth trebuie să-și revizuiască această atitudine și va trebui să desfășoare o susținută muncă de lămurire atît în rândurile membrilor întovărășirii, cît și a țărănilor muncitori cu gospodărie individuală ca aceștia să-și achite fără întârziere restanțele de cote către stat.

Colectările în comuna Horia

Deputații Terente Budău și Pavel Mehelean din comuna Horia sînt fruntași în predarea cotelor. În această comună planul de colectări la pomb s-a îndeplinit în proporție de 80 la sută, iar la cereale 68 la sută. Este rămas în urmă cu planul cotelor la cartofi, floarea-soarelui, carne de porc și lapte.

În comuna Horia trebuie depuse

DIN PARTEA CABINETULUI DE PARTID

Propagandistii de la toate formele de învățămînt de partid: politică curentă, curs seral anul I. și II, istoria P.M.R., istoria P.C.U.S. anul I și II, precum și propagandistii de la toate curcile de tip superior, limba română și limba maghiară, sînt convocați luni 5 decembrie, orele 16.30 în sala sindicatului comerț și cooperație, unde tov. Alexe Sos, secretar al Comitetului orașenesc de partid Arad, va expune conferința: „Cum a fost creat partidul marxist din România”.

În tine s-au schimbat și oamenii și viața;

Ei sînt voioși, de mulțumire plini.

Un vînt ușor îmi răcoare fața

Imi pare că și luna privește mai senin.

(Veronica Szabo-Nădab: „Zi de sîrbătoare”)

Modul în care se prezintă metrica acestor strofe ar fi astfel: în strofa I-a: 11 silabe; 9 silabe; 13 silabe; 11 silabe; iar în strofa II-a: 13 silabe; 10 silabe; 11 silabe; 13 silabe.

sau în următoarele versuri, ale lui I. L. Hedeșan-Pecica:

„Popor, închisii ochi desăși!”.

(9 silabe)

Iar eu, năîindu-mi-i spre soare,

(9 silabe)

M-am îmbătat de-așa lumină,

(9 silabe)

„Cu forțe noi porni-vom iar

(8 silabe)

Spre țărniș noi și minunate;

(9 silabe)

Spre țelul omenirii, milenar.

(10 silabe)

Desigur că metrica nu se prezintă în mod rigid, ea însă trebuie să fie constantă în toate strofele poeziei.

Dacă, de pildă, prima strofă are o conformație în care se întîlnesc mai multe tipuri de ritm, același fenomen trebuie să-l prezinte toate strofele următoare care compun poezia respectivă, înzără de cazul strofelor care alinază, prezentînd fenomenele ritmice respective, într-o anume simetrie.

Poezii trebuie să acorde o atenție deosebită ritmului, care joacă un rol de bază în structura versului, și ridică valoarea și puterea expresivității, dîndu-i astfel conținutului eficacitatea dorită. Numai astfel, gîndirea, lăcile poeziei — într-un cuvînt, unitatea dialectică dintre gîndire și limbaj — pot fi traduse într-o formă care să meargă la sufletul și inima cititorului, unde să-și ducă o existență lungă.

I. MIHUT

Mai multă atenție față de repararea și întreținerea drumurilor

Anul acesta, la începutul lunii august, Comitetul regional de partid Arad, a analizat situația în care se găsesc drumurile și șoselele din regiunea noastră și a elaborat o hotărîre în care se prevăd măsurile ce trebuie luate pentru repararea și buna lor întreținere. În hotărîre se pune mare accent pe antrenarea deputaților în rezolvarea problemelor de gospodărie locală, pe achitarea la timp a contribuției în muncă de către fiecare cetățean, pe îndrumarea și controlul cantonierilor și picherilor, pe antrenarea populației în acțiuni de interes obștește, etc.

Dar la redacția noastră sosesc scrisori din partea corespondenților voluntari, prin care ni se arată că drumurile din comunele lor, devin aproape inaccesibile circulației cu vehicule, fără ca membrii comitetelor executive ale statului popular să ia vreo măsură în această direcție.

Acolo unde conducătorii statului popular au privit cu seriozitate hotărârile Comitetului regional de partid și au antrenat populația comunei în rezolvarea problemelor de interes general, situația drumurilor s-a îmbunătățit mult. De pildă, în comuna Olari, de la începutul acestui an, comitetul executiv al statului popular comunal a întocmit o evidență clară a tuturor mijloacelor de transport și a brațelor de muncă, ce trebuie impuse la contribuție în muncă. Pentru popularizarea acestei îndatoriri cetățenilor, la căminul cultural din comună s-a ținut o adunare, în cadrul căreia s-a arătat importanța realizării planului de contribuție în muncă. Datorită străduinței comitetului executiv al statului popular, la adunare a participat aproape întreaga populație din comună; numeroși țărani muncitori s-au angajat să-și îndepli-

nească printre primii normele de contribuție și să antreneze și pe vecinii lor în această acțiune. Încă de la începutul acțiunii, în frunte s-au situat deputații Rozalia Kiss și Marița Bătrîn, ca și țărăni muncitori Ștefan Moț, Ion Coșarbu și Gheorghe Drăgan, care au efectuat mai multe zile peste normele prevăzute.

Comitetul executiv al statului popular comunal îndrumă și controlează munca cantonierului Florea Jugan, care este sprijinit îndeaproape de către trei deputați comunali. De asemenea se preocupă îndeaproape și de îndrumarea muncii colectivului pentru urmărirea lucrărilor executate prin contribuție în muncă, ținînd la zi evidența cetățenilor care s-au achitat de această îndatorire și popularizîndu-l la gaza de perete.

Pînă în prezent, în această comună planul de contribuție în muncă a fost realizat aproape în întregime. Cei mai mulți cetățeni de aici și-au efectuat toate zilele prevăzute pentru transportul și împrăștiatul pietrișului pe șosele. Drumul dintre Olari și Sîntana, a fost pavat pe o porțiune de 3 km. și au fost reparate cele două poduri.

Dar nu la fel se petrec lucrurile în comuna Chișineu Criș. Aici nici măcar o evidență a mijloacelor de transport și a brațelor de muncă ce trebuie impuse la contribuție nu e-a întocmit. Din această cauză mulți cetățeni au rămas neîmpuși, iar alții împuși, nu au fost chemați să-și efectueze zilele de muncă respective.

Neglijența comitetului executiv al statului popular comunal în această problemă o înțelegi mai bine, mergînd pe drumul raional dintre Chișineu Criș și Sîntana Mare, care pe unele porțiuni e aproape inaccesibil. Neîndrumat și necontrolat de către co-

mitetul executiv al statului popular comunal, colectivul format pentru urmărirea executării lucrărilor din contribuție în muncă, are o activitate slabă. Așa se explică de ce cantonierii de la Sîntana Mare și Socodor nu sînt prezenți niciodată atunci cînd cetățenii transportă piatra pe drumuri pentru a le da indicațiile necesare și a le troce în evidență muncă efectuată. De multeori, cetățenii descarcă pietrișul în locuri necorespunzătoare, ca apoi să fie nevoiți să-l încarce din nou și să-l ducă acolo unde e necesar. În gara Chișineu Criș se găsesc de mai mult timp o însemnată cantitate de pietriș, care nu poate fi transportat în comună deoarece drumul spre rampa de încărcare este alături de ștrăci, înțit cetățenii nu pot intra aici cu căruțele.

Munca politică a deputaților în antrenarea cetățenilor la îndeplinirea îndatoririlor cetățenești, este subapreciată de către comitetul executiv al statului popular comunal. Bunăoară în circumscripțiile deputaților Francisc Zoldi și Andrei Tabu, care nu au deus nici o activitate în rîndurile alegătorilor, sînt țărani muncitori ca Iosif Molnar, Teodor Unghe, Martin Molnar și Andrei Copros, care n-au efectuat nici măcar o zi de contribuție în muncă. Această subapreciere pornește însuși de la președintele și secretarul comitetului executiv al statului popular, (Carol Iuhasz respectiv Teodor Mauc.) care lasă ca lucrurile să se desfășoare de la sine.

Secția de drumuri a statului popular raional Criș muncește și ea la întîmplare; planurile de contribuție în muncă nu corespund cu numărul de atele și brațele de muncă existente, ceea ce dovedește că au fost întocmite din birou, lucru ce produce mari greutăți pe teren.

Cazuri asemănătoare se petrec și în alte comune. De pildă, pe străzile din comuna Șiria și satul Gașca, căruța se afundă în noroi pînă la bu-tucul roții; pe bună dreptate corespondentul nostru Ioan Dulhaz, critică pe tov. Vasile Ardeleanu, președintele statului popular și arată că dacă pietrișul din dealul comunei, ar veni singur și s-ar așeza pe străzi, poate s-ar mai umple gropile, dar din inițiativa comitetului executiv al statului popular, nu se face nimic de ani de zile în această direcție.

Tovarășul Romulus Cordos, arată într-o scrisoare trimisă redacției că la intrarea în comuna Socodor, în fața sediului gospodăriei colective „I. C. Frînu” pe o întîlnire destul de mare e o bălă care-l face impresia că a fost amono făcută pentru o creșătorie de gîște. Numai că pe ale, trece drumul raional. Tovarășii de la statul popular comunal și conducerea gospodăriei n-au luat măsuri să se facă un șant de scurgere a apei.

Correspondentul Ilie Moca, constată un fapt de care zilnic se plîng pe bună dreptate, numeroși tovarăși soferi. Drumul raional Curtici—Arad, e atît de plin de gropi, înțit mașinile circulă cu mare greutate pe aici. Grămezi de nisip de pe marginea șoselei, zac și se bălătoresc una cu pămîntul, fără ca statul popular respectiv să întreprindă ceva pentru împrăștierea lor.

Față de multele cazuri asemănătoare, comitetul executiv al statului popular raional Arad prin organele sale din subordine, trebuie să ia grabnice măsuri în vederea reparării și bunei întrețineri a drumurilor.

M. ROSENFELD,

D. MOISE

COMUNICAT

Secțiunea financiară a Statului popular al orașului Arad, comunică următoarele:

În conformitate cu ordinul Ministerului de Finanțe nr. 2374/28 noiembrie 1955, autorizațiile de funcționare eliberate meseriașilor, cărușilor, comercianților și proprietarilor de întreprinderi, sînt valabile pînă la 31 decembrie 1955.

Noile autorizații de funcționare valabile pe anul 1956 se eliberează pînă la data de 15 decembrie 1955.

Toți posesorii de autorizații urmează să completeze cererea de preschimbare a autorizației de funcționare (formular tip) și să achite taxa de timbru pentru preschimbare. Cererea de preschimbare, chitanța de plată a taxei de timbru, vechea autorizație de funcționare și una fotografie se vor prezenta la camera 45 — Statul popular al orașului Arad. La fel se vor prezenta buletinele angajaților și membrilor de familie.

Secțiunea combustibililor regional, pentru a demonstra utilizarea cărbunilor în încălzirea locuințelor și locurilor, va organiza demonstrații de ardere a cărbunelui, în sobe tip casnice, după cum urmează: în ziua de 5 decembrie în cartierul Gal, localul sectorului agricol, orele 10, în ziua de 8 decembrie în orașul Sînicolaul Mare, în ziua de 13 decembrie, în comuna Sîntana, în ziua de 14 decembrie în comuna Pîncota, în ziua de 17 decembrie, în comuna Pecica.

Statul popular al orașului Arad, secția comercială atrage atenția pentru ultima dată întreprinderilor de pe raza orașului Arad, care au ca sarcină de a da muncitorilor lapte, marmeladă, slănină, etc. sau antidot, că ultimul termen pentru denunțarea necesarului de plafoan valorii pentru anul 1956 este ziua de 5 decembrie a. c.

Recepție oferită de U Nu primul ministru al Uniunii Birmane în cinstea lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov

RANGOON 3 (Agerpres). — Corespondentul special al agenției TASS anunță:

La 2 decembrie, primul ministru al Uniunii Birmane, U Nu, a oferit o recepție în cinstea lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov.

Cuvîntarea primului ministru al Uniunii Birmane, U Nu

La 21 octombrie 1955, cînd am sosit pe aerodromul din Moscova, am urât călduros: „Să punem baze trainice pentru stabilirea unor relații de prietenie între cele două țări ale noastre”. Îndelungata mea călătorie prin marea lumeavoastră țară și convorbirile libere și sincere pe care le-am avut cu conducătorii și cu poporul Uniunii Sovietice, m-au convins că în Uniunea Sovietică se manifestă o nemărginită simpatie și bunăvoință față de poporul birman.

În orice parte a țării am fost primit cu primirea extrem de caldă care mi s-a făcut și toate cercurile au transmis prin mine urări sincere de fericire și prosperitate poporului birman. Contactele personale pe care le-am putut stabili în Uniunea Sovietică m-au făcut să nu mă îndoiesc nici

un moment de năzuința poporului sovietic de a dezvolta relații mai strînse între popoarele noastre. Am părăsit marea dvs. țară cu o mare recunoștință și cu sentimentul că bazele trainice ale prieteniei dintre cele două țări ale noastre sînt ferme și stabile.

După ce m-am înapoiat acasă, mi-am amintit adesea repetatele declarații ale conducătorilor sovietici că relațiile noastre sînt relații „între țări egale și suverane, care se respectă reciproc și sînt interesate în menținerea păcii”.

Am subliniat deosebi marea însemnătate pe care o acordă conducătorii sovietici principiilor respectării reciproce a integrității teritoriale și a suveranității, neagresiunii, neamestecului unuia în treburile interne ale altuia, egalității avantajului reciproc

nari superiori din ministere precum și șefii reprezentanțelor diplomatice.

La sfîrșitul recepției, primul ministru al Uniunii Birmane, U Nu, a rostit o cuvîntare.

și coexistenței pașnice și colaborării economice. Ne bucură că însemnătatea acestor principii este recunoscută tot mai mult într-o mare parte a lumii.

Vizita în Birmania a conducătorilor de frunte ai Uniunii Sovietice va consolida și mai mult relațiile de prietenie existente între cele două țări ale noastre. Excelențele voastre știu fără îndoială că conducătorii și poporul Birmaniei împărtășesc pe deplin bunăvoința și prietenia pe care le-ați manifestat. Nu ne îndoim că Uniunea Sovietică, sub conducerea pricepută a excelențelor voastre, va reuși să stabilească relații de prietenie trainică cu toate țările — mari și mici.

Trăiască prietenia sovieto-birmană! Apoi a luat cuvîntul N. A. Bulganin.

Cuvîntarea lui N. A. Bulganin

Vă mulțumesc d-le prim ministru în numele meu și al tovarășului Nikita Sergheevici Hrușciov pentru bunele cuvinte, pe care ni le-ați adresat.

Cu mare satisfacție am ascultat declarația dvs. că ați fost mulțumit de vizita în Uniunea Sovietică. Poporul nostru își primește întotdeauna prietenii cu cordialitate și căldură.

Nu greșiți atunci cînd spuneți că după vizita în U.R.S.S. v-ați întărit convingerea profundă că poporul sovietic dorește dezvoltarea unor relații strînse între Uniunea Sovietică și Birmania și nutrește simpatie și respect față de poporul birman.

Se știe că statele noastre au sisteme social politice diferite. Totuși acest lucru nu ne împiedică să trăim în relații de prietenie și să dezvoltăm colaborarea pașnică pentru că popoarele noastre năzuiesc flegibente spre menținerea și consolidarea păcii, necesară tuturor popoarelor pentru a

munci în liniște și fără teamă, spre binele omenirii.

Politica noastră față de celelalte țări se bazează întotdeauna pe respectarea integrității teritoriale și a suveranității, pe principiile neamestecului în treburile interne ale altor state, ale egalității și avantajului reciproc în domeniul comerțului și relațiilor culturale. Pe această bază se întemeiază și relațiile noastre cu Uniunea Birmană.

Sîntem bucuroși că contactele personale cu dvs. la Moscova, care au continuat aici, au contribuit la stabilirea unei înțelegeri mai bune într-o serie de probleme internaționale și în legătură cu relațiile și colaborarea dintre cele două țări ale noastre, precum și la dezvoltarea prieteniei între popoarele noastre. Am petrecut în țara dvs. numai două zile dar am văzut și ne-am convins că poporul

birman dorește în mod sincer pacea și munca pașnică.

Sîntem bucuroși că poporul birman a obținut unele succese pe calea lichidării urmărilor grele ale dominației coloniale, ale intervenției străine și războiului distrugător. Vă urăm din toată inima noi realizări și mai mari spre binele și prosperitatea țării dvs.

Domnule prim ministru, am salutată călduros urarea pe care ați făcut-o la Moscova de a se pune baze trainice relațiilor de prietenie dintre cele două țări. În prezent, relațiile de prietenie dintre Uniunea Sovietică și Birmania sînt un fapt. Să dezvoltăm și să consolidăm aceste relații dintre statele noastre.

Trăiască prietenia și colaborarea dintre Birmania și Uniunea Sovietică!

Trăiască pacea în întreaga lume! În încheiere, N. A. Bulganin a toastat în sănătatea primului ministru U Nu.

Guvernul Harahap urmărește atragerea Indoneziei în blocul militar S. E. A. T. O.

DJAKARTA 3 (Agerpres) TASS anunță:

Ziarul „Sulu Indonesia” relatează că numeroși reprezentanți diplomați ai Indoneziei în străinătate sînt acum pe rechemare, fie mulți în alte capitale. Subliniind deosebi rechemarea ambasadivilor din Delhi și Cairo,

ziarul scrie: „În cercurile politice se consideră că aceste schimbări sînt condiționate de actuala orientare a ministrului Afacerilor Externe, Anak Agung care urmărește renunțarea la politica externă cu adevărat independentă dusă de cabinetul Sastroamidjojo și apropierea de puterile occidentale”.

Atragînd atenția asupra vizitelor tot mai dese ale „experților” americani în Indonezia, ziarul „Harian Rakjat” subliniază că politica guvernului Harahap urmărește atragerea Indoneziei în blocul militar S.E.A.T.O. și transformarea ei „într-un satelit al puterilor imperialiste”.

CONGRESUL PARTIDULUI „ISTIGLAL” DIN MAROC

PARIS 3 (Agerpres).

La 2 decembrie s-a deschis la Rabat congresul partidului naționalist marocan „Istiglal”, care în ultimii ani exercită o serioasă influență asupra dezvoltării vieții politice din țară. Din acest partid fac parte elemente burgheze și mic burgheze marocane care cer să se acorde Marocului independența națională. Conducătorii partidului au cerut în repetate rânduri anularea tratatului cu privire la protectorat, impus Marocului de către Franța în anul 1912.

Congresul trebuie să stabilească definitiv poziția partidului atît în ce privește problemele marocane interne cît și apropiatele tratative franco-marocane. După cum se știe, partidul „Istiglal” a consimțit, în principiu, să participe la guvernul marocan care se formează în prezent. Totuși, la congres această problemă va fi discutată în mod suplimentar. Lucrările congresului vor continua timp de trei zile.

—O—

Data alegerilor din Franța

PARIS 3. (Agerpres).

Agenția France Presse anunță că alegerile pentru Adunarea Națională au fost fixate în Franța pentru data de 2 ianuarie 1956.

—O—

Pe scurt...

★ La 2 decembrie a continuat greva profesorilor și directorilor din școlile medii și școlile medii necomplete din Italia. La grevă lău parte aproximativ 90 la sută din salariații din școli.

★ Congresul Federației americane a muncii — A.F.L. — care s-a întrunit joi, a aprobat în unanimitate fuziunea cu Congresul organizațiilor Industriale — C.I.O. În aceeași zi fuziunea a fost aprobată și de congresul C.I.O.

★ În diferite regiuni din Țara Galilor au avut loc, în cursul ultimelor zile mari manifestații de protest împotriva urcării chiriilor. La Glenkothes, în regiunea Fife, muncitorii au protestat pe lângă autoritățile locale împotriva urcării chiriilor și a sistării programelor de construcții.

★ În ultimul timp au avut loc la Moscova tratative sovieto-finlandeze pentru stabilirea listei de mărfuri care urmează să fie livrate reciproc în anul 1956. Ca rezultat al acestor tratative, care s-au desfășurat într-o atmosferă de prietenie și înțelegere reciprocă, la 2 decembrie a fost semnat un protocol cu privire la livrările reciproce ale U.R.S.S. și Finlandei în anul 1956.

Presa din Rangoon despre vizita conducătorilor sovietici în Birmania

RANGOON 3. (Agerpres).

TASS anunță:

Ziarele birmane publică numeroase articole și comentarii consacrate vizitei lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în Birmania.

Într-un articol de fond intitulat „Prietenia birmano-sovietică” ziarul „Burman” subliniază că vizita conducătorilor sovietici în Birmania întărește și mai mult prietenia între Uniunea Sovietică și Birmania.

Actuala vizită a conducătorilor sovietici, scrie ziarul, trebuie apreciată în lumina evenimentelor internaționale. Trebuie să se înțeleagă că Birmania și-a legat soarta de toate țările care doresc pace în întreaga lume și înțelegere reciprocă.

Uniunea Sovietică, continuă ziarul, dorește evident destinderea încordărilor internaționale, stabilirea înțelegerii între toate țările și crearea condițiilor necesare pentru pace în întreaga lume. De aceea ar trebui să se stabilească relații de prietenie între Uniunea Sovietică și toate țările care doresc în mod sincer pace și înțelegere internațională. Tocmai sub

această prismă privește birmanii prietenia sovieto-birmană.

Ziarul „Peoples Daily” subliniază că vizita conducătorilor sovietici în India și Birmania are o mare importanță nu numai pentru cele două țări ci pentru întreaga lume. După cum subliniază ziarul, contactul milioane de oameni cu conducătorii sovietici demască propaganda dușmănoasă a adeptilor războiului rece, propagandă datorită căreia mulți oameni și-au format o impresie greșită despre Uniunea Sovietică și despre conducătorii sovietici.

Unul dintre marile ziare din Birmania, „Rangoon Daily”, își exprimă dorința ca Birmania să capere din Uniunea Sovietică ajutor tehnic și ajutor în pregătirea de specialiști și se pronunță pentru dezvoltarea legăturilor culturale cu această țară.

Noi apreciem vizita lui Bulganin și Hrușciov, scrie ziarul „Burma Star”, ca un nou pas spre pace și înțelegere între popoare. Sîntem convinși că facția prieteniei aprinsă acum de popoarele Uniunii Sovietice și Birmaniei nu se va stinge niciodată.

Edgar Faure a preluat interimatul Ministerului Afacerilor Interne

PARIS 3. (Agerpres).

Într-un decret publicat în buletinul oficial din 3 decembrie se anunță că primul ministru francez Edgar Faure a preluat interimatul Ministerului Afacerilor Interne.

După cum se știe, ministrul de Interne al guvernului Faure, radicalul Bourges Maunoury, și-a prezentat demisia în semn de protest împotriva dizolvării Adunării Naționale.

le. Bourges Maunoury aparține aripii partidului radical care dorea ca alegerile viitoare să fie organizate după sistemul electoral al votului pe arondismente, considerînd că acesta ar fi un sistem mult mai eficient decît cel al alianțelor susținut de Faure, pentru frustrarea partidului comunist de locurile ce-i revin în parlament.

TEATRUL DE STAT ARAD

prezintă: duminică 4, miercuri 7 și joi 8 decembrie, la orele 19.30, „Citadela sfărmată”, iar sîmbătă 10 și duminică 11 decembrie, în premieră „Steaua fără nume”.

„GHEORGHE DOJA”: Giuseppe Verdi.
Zilnic matineu la orele 11.

„NICOLAE BALCESCU”: N-a dansat decît o vară.
Matineu la orele 11.

„I. E. CARAGIALE”: Giuseppe Verdi. Repr. 3,30, 5,30, 7,30 și 9,30.
Matineu la orele 11,30.

„HERBAK JANOS”: N-a dansat decît o vară. Repr. 2,30, 4,30, 6,30 și 8,30.

Matineu la orele 11,30.
„TIMPURI NOI”: Vacanța cu Andel.
Matineu la orele 11,30.

„SOLIDARITATEA” (Gali): 22 cîteodată fac cînci.

„MAXIM GORKI” (Micăla): Dama cu camelii.

„IMIE PINTILIE” (Grădiște): de la 2-4 decembrie: Trenul merge spre răsărit.

Repr. în zilele de lucru la orele 6, iar duminică la orele 2, 4 și 6.

Cinematograful MUNCITORESC „30 DECEMBRIE”: de la 3-4 decembrie: Bănuțul. Repr. la orele 4 și 6, duminică matineu la orele 11.

„N. BALCESCU” (Lipova): Li-Ionni.

„PETOFI SANDOR” (Radna): Sub steaua frigiană.
„POPULAR” (Sticolaul Mare): Inamicul public Nr. 1.

★
Premierea concursului de recenzii va avea loc în ziua de 18 decembrie. Ulterior se va publica felul desfășurării premierii și locul unde se va face.

Tronica evenimentelor internaționale

PRIETENIA DINTRE POPOARELE UNIUNII SOVIETICE ȘI POPOARELE ASIEI

La 1 decembrie, la invitația guvernului Uniunii Birmane, au sosit la Rangoon într-o vizită de prietenie, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și persoanele care li însoțesc.

Tovarășii Hrușciov și Bulganin vin în Birmania din India, pe care au vizitat-o între 18 și 30 noiembrie. Vizita conducătorilor sovietici în India prietenă și primirea emoționantă și cordială ce le-a fost făcută de către guvernul și poporul acestei mari țări constituie o etapă importantă în istoria relațiilor sovieto-indiene.

Întîlnirea conducătorilor sovietici cu conducătorii guvernului indian și cu poporul indian s-a transformat într-o demonstrație grațioasă a prieteniei dintre cele două popoare jubiloare de pace și a triumfului principiilor coexistenței pașnice — principii pe care marele Lenin le-a pus la temelie politicii externe a primului stat socialist din lume.

În prezent, principiile colaborării prietenești și ale coexistenței pașnice devin linia călăuzitoare în politica externă a țărilor jubiloare de pace pe de globul pămîntesc.

Tocmai pe aceste principii se întemeiază și relațiile Uniunii Sovietice cu Uniunea Birmană — stat care se pronunță împreună cu Republica Populară Chineză, Republica India și alte țări din Asia și Africa pentru menținerea păcii și securității în această parte a lumii, pentru interzicerea armelor nucleare și termionucleare, pentru reducerea generală

a armamentelor și a forțelor armate, pentru promovarea măsurilor în vederea slăbirii continue a încordărilor internaționale.

Întărirea prieteniei și colaborării concrete a Uniunii Sovietice cu țările Asiei, ca și cu toate celelalte țări, este folositoare oricărei țări, indiferent de orientarea ei social-economică. Luînd cuvîntul la 26 noiembrie la mitingul din orașul indian Bangalore, N. S. Hrușciov a spus:

„Puteți avea atitudini diferite față de ideile noastre. Noi și dumneavoastră putem înțelege în chip diferit o serie de probleme. Vă alegeți singuri calea de dezvoltare pe care o preferați. În aceasta nu numai că nu vă vom împiedica, dar vă vom ajuta în acțiunile dv. pozitive îndreptate spre dezvoltarea țării, spre binele poporului dv. mare și nobil”.

Aceste cuvinte, pline de un profund sens istoric și confirmate în practică de întreaga politică a statului sovietic, exprimă în mod grațios esența relațiilor reciproce ale Uniunii Sovietice nu numai cu India, ci și cu toate celelalte țări, printre care și Birmania.

Trăinicia și caracterul prietenesc al relațiilor sovieto-birmane sînt determinate în primul rînd de faptul că ele se întemeiază pe egalitate și avantaj reciproc. În ultima vreme s-au dezvoltat și întărit prietenia și legăturile de afaceri dintre popoarele Birmaniei și Uniunii Sovietice. La aceasta au contribuit, fără îndoială, într-o măsură uriașă sosirea în Uniunea Sovietică, într-o misiune de bunăvoință, a primului ministru U Nu, contactul lui nemijlocit cu realizările economice și culturale din Uniunea Sovietică, cu munca pașnică constructivă a poporului sovietic.

Vizita în Uniunea Birmană a lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., și N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., va contribui la dezvoltarea și extinderea continuă a contactelor personale cu conducătorii sovietici stabilite de primul ministru U Nu în cursul vizitei sale în U.R.S.S.

După cum arată știrile primite din Birmania, populația țării salută cu căldură vizita lui N. S. Hrușciov și N. A. Bulganin, văzînd în aceasta o manifestare a legăturilor strînse care cimentează prietenia dintre cele două popoare. Într-un articol de fond intitulat „Prietenia birmano-sovietică”, ziarul „New Times of Burma” scrie că vizita în Birmania a lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov strănește un deosebit interes în rîndurile opiniei publice birmane. Rusia, subliniază ziarul, a întins o mînd prietenescă unei țări mici și slabe, călăuzindu-se, fără îndoială, de dorința sinceră de a ajuta Birmania în opera de realizare a prosperității economice. „Akodi” — frațele mai mare — așa este numit poporul sovietic de către ziarul „Burma”. Oamenii sovietici se mîndresc cu încrederea și dragostea poporului birman.

Nu încapă îndoială că vizita tovarășilor N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în Birmania, la fel ca și vizita lor în India, va contribui la dezvoltarea continuă a spiritului încrederii și colaborării internaționale, că aceasta corespunde dorinței fierbinți a poporului sovietic de a trăi în pace și prietenie cu toate popoarele.

Poporul sovietic a manifestat în totdauna și manifestă un sentiment de profundă simpatie față de poporul birman prieten ca și față de toate

popoarele Asiei, față de eforturile lor îndreptate spre întărirea economiei și independenței lor naționale, față de lupta lor nobilă pentru pace.

La mitingul de la Rangoon, N. A. Bulganin a declarat:

„Uniunea Sovietică duce o politică de pace și prietenie între popoare, o politică de luptă activă pentru pace, împotriva războiului și amestecului străin. Sîntem pentru rezolvarea tuturor problemelor internaționale pe calea tratatelor și acordurilor.”

Popoarele Asiei luptă de asemenea pentru pace împotriva primejdiei de război. O mare satisfacție o constituie pentru noi faptul că în această acțiune nobilă poporul sovietic și multe popoare ale Asiei sînt adepți ale acelorași idei și acționează ca aliate”.

Se dezvoltă și se întărește tot mai mult prietenia dintre popoarele Uniunii Sovietice și popoarele Asiei și aceasta este o contribuție de cel mai mare preț la cauza nobilă a păcii.

DESPRE CRIZA POLITICĂ DIN FRANȚA

Hotărîrea guvernului francez de a dizolva Adunarea Națională a scos în evidență grava criză politică prin care trece în momentul de față Franța.

După cum arată zărele, Faure, folosînd prevederile Constituției, a hotărît dizolvarea Adunării Naționale pentru a crea posibilitatea de a se efectua noile alegeri în baza sistemului electoral în vigoare, adică a sistemului departamental majoritar care permite alianțele între partide.

La toate alegerile de pînă în prezent acest sistem a permis falsificarea voinței alegătorilor. După cum se știe, în 1951 partidul comunist a fost frustat în baza acestui sistem electoral de 60—80 locuri în parlament. Deși partidul comunist a obținut atunci peste 5.000.000 voturi nu s-au repartizat decît 94 locuri în parlament, în timp ce grupările

reacționare ale independenților și țărăniștilor care n-au obținut decît 2.000.000 voturi, li s-au repartizat 135 locuri.

Hotărîrea guvernului Faure de a dizolva Adunarea Națională a provocat proteste vehemente mai ales în rîndurile adeptilor lui Mendes-France, din același partid radical din care face parte și Faure, deoarece se tem că în actualele condiții sistemul alianțelor s-ar putea întoarce împotriva lor, favorizînd o alianță între comunisti și socialiști. În legătură cu aceasta este extrem de semnificativ un articol al ziarului „Combat” care recunoaște deschis că sistemul alianțelor creează primejdia unei uniuni de acțiune între comunisti și socialiști. „De ce nu s-ar alia federațiile socialiste cu comunistii în departamentele în care cele două partide ar totaliza peste 50 la sută din voturi?” — se întreabă ziarul, care adaugă că „în ciuda abilității sale, Faure ar putea contribui în acest fel la renașterea Frontului Popular”.

Este limpede că divergențele din rîndul cercurilor conducătoare politice din Franța se referă doar la metodele ce trebuie folosite în lupte pentru împiedicarea unui nou front popular. Este vorba pur și simplu de o certă întrecere care se consideră că actualul sistem electoral bazat pe alianțele între partide este cel mai eficient pentru a asigura în parlament o majoritate de centru-dreapta și cei care se tem că, dimpotrivă, acest sistem ar putea favoriza crearea frontului popular.

În ce privește Partidul Comunist Francez, care reprezintă adevăratele aspirații ale maselor largi populare franceze, el s-a pronunțat limpede pentru organizarea imediată a alegerilor în vederea creării unei Adunări Naționale reprezentînd cu adevărat voința poporului francez. De aceea partidul comunist a luptat pentru toate mijloacele pentru înlocuirea ac-

tualului sistem electoral reacționar printr-un sistem electoral prevăzînd o reprezentare proporțională care să permită fiecărui partid să obțină un număr de deputați proporțional cu numărul alegătorilor săi.

Dat fiind că cercurile reacționare franceze au împiedicat adoptarea unui asemenea sistem electoral, menținînd în vigoare actualul sistem reacționar, partidul comunist declară că el va lupta din toate mijloacele pentru ca, în ciuda acestui sistem, în cadrul viitoarelor alegeri voința maselor populare să nu poată fi falsificată.

La 1 decembrie, Biroul Politic al Partidului Comunist Francez a dat publicității o declarație în care subliniază între altele: „N-a depins de partidul comunist dacă sistemul alianțelor să rămîină sau nu mai de parte în vigoare. Pornind de la actuala stare de fapt, partidul comunist declară că este hotărît să facă totul pentru ca acest sistem electoral să se întoarcă împotriva reacțiunii. Partidul comunist propune în mod solemn partidului socialist și tuturor republicanilor dornici să promoveze o politică conformă voinței populare, să stabilească pe baza acestui sistem o alianță permițînd succesul forțelor de stînga în majoritatea departamentelor și constituirea după alegeri a unui guvern care să ducă o politică de pace”.

Subliniind că victoria electorală a forțelor populare ar permite aplicarea unei politici de pace, independență națională și progres social, declarația Biroului Politic al partidului comunist subliniază în încheiere: „Partidul Comunist Francez care-și poate revendica cu mîndrie cîștigarea de a fi făcut să progreseze ideea unității muncitorești și a creării unui nou front popular, care tuturor membrilor și organizațiilor sale să dea toate eforturile în lupta electorală de care depinde politica viitoare a țării”.